

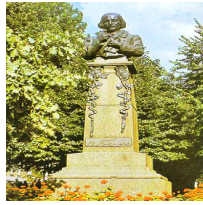
С. Г. Крижевська

## Едуардс Борис Вільямович



**ЕДУАРДС Борис Вільямович** (15(27). 05. 1860, Одеса – 12. 02. 1924, о-в Мальта) – скульптор і педагог. Навч. в Одес. рисув. школі (1876–81; викл. [Л. Іоріні](#)), С.-Петербур. АМ (1881–83; від 1915 – її академік), у Парижі – в АМ Р. Жульєна (1887), приват. студіях А. Мерсьє та М. Антокольського. Працював на ливар. заводі (Париж, 1889–90). Повернувшись до Одеси, відкрив перший на Пд. Росії бронзоливар. завод. Один із засн. Товариства пд.-рос. художників в Одесі (1890). Автор жанр. композицій, портретів, пам'ятників. Використовував гіпс, теракоту, мармур, бронзу. Прикметна риса пластич. виконання Е. – ретел. моделювання форм відповідно до академ. канонів у поєднанні зі здрібненою деталізацією скульптури. Персон. виставки – в Одесі (1885, 1887, 1899, 1918, посмертна – 1993), Лондоні (1887). Організував 1891 пересувну виставку творів чл. Товариства у Сімферополі, Катеринославі (нині Дніпропетровськ), 1892 – 3-ю період. виставку в Одесі. Погруддя «Шурка» (1890) розійшлося у числен. копіях, засвідчивши здатність Е. до гострохарактер. дит. образів; виразний у своїй чарів. неповторності портрет хлопчика став етап. у доробку митця. 1910 створив проект худож. павільйону Одес. фабрично-завод., худож.-пром. та с.-г. виставок. 1918 – директор Одес. худож. училища. 1919 емігрував. Портрет Е. написав Т. Дворников. Роботи зберігаються в Одес. та Микол. ХМ, ДРМ (С.-Петербург). Серед учнів – [Ю. Білостоцький](#), [К. Гвозданович](#), [А. Гріншпунг](#), [В. Климов](#).

### Фотоілюстрації



## Основні твори

«Катерина» (1886, за однойм. поемою Т. Шевченка), «Життя невеселе» (1887–99), «Втіха» (1890-і рр.); погруддя – А. Єсипової, Н. Кондакова, Р. Судковського, Л. Пастера, дружини (усі – 1886–87), І. Буніна (1901); пам'ятники – В. Григоровичу (1892, Кіровоград), Катерині II (1898; Одеса, Краснодар, РФ); М. Гоголю (м. Миргород Полтав. обл.; 1909, Харків), О. Пушкіну (1904, Харків); фігура О. Суворова для пам'ятника у м. Очаків (Микол. обл., 1907) та кінна статуя на місці перемоги О. Суворова на р. Римнік (1913, Румунія; 1951 пам'ятник відновлено; 1913 – у м. Ізмаїл Одес. обл., встановлено 1954; копія – у м. Тульчин Вінн. обл.).

## Рекомендована література

1. Антонович І. Скульптура Б. В. Едуардса. 1884–1889. О., 1899;
2. Федоров А. Б. В. Едуардс: К 25-лет. юбилею // Жизнь. О., 1918. № 6;
3. Товарищество южнорусских художников: Библиогр. указ. О., 1997.

### Бібліографічний опис:

Едуардс Борис Вільямович / С. Г. Крижевська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18607>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).